

50 samþykkt á aðalfundi sínum 10—14. þ. m. og birtist hún hjer með öllum hlut-
23. marz aðeigendum til eftirbreytni.

Skrifstofu Eyjafjarðarsýslu, Akureyri 23. marz 1903.

Kl. Jónsson.

Sýnishorn.

Skýrsla

um hundalækningar í N. N. hreppi í apríl 190..

Heimili.	Eru margir hundar á heimilinu?	Var mörgum hundum gefið inn?	Á hve marga verkaði meðalið?	Komu bandorm- ar úr mörgum þeirra?	Hvaða dag fór lækningin fram?	Er hund- urinn merktur samkvæmt reglu- gjörðinni?	Athugasemdir.

Samþykkt

fyrir Húnavatnssýslu austan Blöndu um kynbætur hrossa.

1. gr.

51
17. apríl

Á hausthreppaskilum ár hvert skal hreppstjóri í hverjum hreppi sýslunnar annast um, að kosin sje 3 manna nefnd, er hafi nákvæmt eptirlit með kynbótum hesta, samkvæmt reglum þeim, sem hjer eru settar.

2. gr.

Kosningarrjett og kjörgengi til nefndar þessarar hefir hver sá maður í hreppnum, sem ekki er öðrum háður sem hjú, og er hann skyldur til að taka á móti kosningu 3 ár í senn. Að þeim tíma liðnum getur hann neitað að taka á móti kosningu jafn-langan tíma.

3. gr.

Nefnd þessi skal eiga með sjer að minnsta kosti 2 fundi á ári, annan að vorinu, en hinn að haustinu. Á haustfundi kjósa nefndarmenn sjer formann, er kallar saman fundi og stýrir gjörðum nefndarinnar. Nefndarmenn eiga heimting á að fá úr sveitarsjóði endurgjald fyrir það, sem þeir verða að borga út vegna fundarhalda þessara, svo og fyrir ritföng.

4. gr.

Nefnd þessari skal heimilt að kveðja eigendur hrossa til þess, að koma með hryssur sínar og graðfola, er nefndin hefir óskað eptir, til sýnis á hentuga stadi í hreppnum, og skal hún þá velja kynbótahryssur og fola svo marga, sem hún álítur þurfa í hreppnum.

5. gr.

Fyrir lok árs hvers sendir kynbótanefndiu sýslunefndarmauninum í hreppi

sínum skýrslu um störf sín. Gjörir hann við hana athugasemdir, ef honum þykir **51** ástæða til, og sjer um, að skýrslan ásamt athugasemdunum komist á næsta fund **17. apríl** sýslunefndarinnar.

6. gr.

Hestar til undaneldis skulu sem mest fullnægja eptirfylgjandi skilyrðum:

- a. Að þeir vanalega sjeu ekki getnir af of skyldum foreldrum, t. d. ekki móður og syni eða systkinum, og að þeir sjeu af holdsömu og hraustu kyni.
- b. Að þeir hafi hreinan gang, vakran eða klárgengan, og að sá gangur sé ættgengur, helst í báðar ættir.
- c. Að þeir sjeu einlitir og af einlitri ætt, helst í báðar ættir, ekki hvítir og alls ekki glaseygðir eða af glaseygðu kyni.
- d. Að þeir sjeu gjörfulegir á vöxt og stórir, hausríðir, kjálkabykkir, bogmekktir, þreknir um bóga og rifin vel bogadregin, beinhryggjaðir en stutt-hryggjaðir, lendbreiðir, vöðvabykkir, snöggghærðir og þjetthærðir, prúðir á fax og tagl, rjetthæfðir og hófarnir svartir eða öskulitaðir, pungsiðir og eistnasiðir.

7. gr.

Hryssur þær, er gradhesta skal undan ala, skulu að sínu leyti, að því er frekast verður, fullnægja þeim skilyrðum, sem sett eru fyrir gradhesta, og auk þess hafa útskotna nára. Eigi skulu gradhestamæður yngri vera en 5 vetra og ekki eldri en 15 vetra.

8. gr.

Aðalregla sje, að gelt sjeu öll hestfolöld, sem ekki eru fyrirhuguð til kynbóta, en aðrir folar, sem ekki eru folaldsgeltir, og ekki ætlaðir til undaneldis, skulu geltir ekki seinna en fyrir einmánaðarlok, er þeir eru á annan vetur, ef það er unnt skapnaðar vegna. Folar þeir, sem ekki verða geltir innan þessa tíma, skulu sýndir kynbótanefndinni, er þá ráði um meðferð þeirra.

9. gr.

Ávallt skulu hestar þeir og hryssur, sem til undaneldis eru valin, vera vel haldin, svo þau nái sem mestum þroska, og skal kynbótanefndin sjerstaklega hafa eptirlit með meðferð þeirra. Gradhestana má brúka til undaneldis úr því þeir eru 3 vetra, og til þess þeir eru 5 eða 6 vetra, en hryssur skulu ekki leiddar til fola fyr en þær eru 4 vetra. Yngri hryssur skal, að svo miklu leyti, sem unnt er, verja því, að þær fyljist, og má kynbótanefndin með samþykki hreppsnefndar leyfa eigendum unghryssna að geyma þær í heimahögum.

10. gr.

Eigendur gradhesta skulu skyldir til, eptir óskum kynbótanefndar, að ljá þá til undaneldis á ofanefndum aldri, og má ekki gelda þá fyr að vorinu en um miðjan júnimánuð, svo ekki missist góður tími af hryssum. Heimilt er kynbótanefndinni að ákveða eigendum gradhesta hæfilegan toll fyrir brúkun þeirra, og skal hann goldinn fyrir hverja hryssu, er við folanum fær, af eigendum hryssanna.

11. gr.

Hryssur, er fyljast hafa, skal ekki hafa til erfiðrar brúkunar næsta

51 mánuð á eptir, og sem minnst að vetrinum. Kynbótahesta má ekki brúka, 17. apríl hvorki til reiðar nje áburðar, fyr en þeir eru orðnir 4 vetra, og aldrei nema vægilega, meðan þeir eru notaðir til undaneldis. En að því loknu skulu þeir geltir.

12. gr.

Að fardögum liðnum má reka kynbótafola á afrijet, en þá skal kynbótanefndin gæta þess, að eptir sjeu heima 1 eða 2 af þeim til miðs júnímánadar, svo að tamdar hryssur verði leiddar undir þá. Leyfa má nefndin heimageymslu á kynbótafola yfir sumarið, ef eigandi hans eða annar sveitarbúi með leyfi eiganda æskir þess. En ábyrgjast verður eigandi eða geymandi, að folinn gjöri ekki óskunda á brossum manna utan landamerkjia geymanda.

13. gr.

Allt það eptirlit, er hafa þarf á því, að samþykkt þessari sje fylgt, svo sem ráð er fyrir gjört í lögum 11. desbr. 1891 um kynbætur hesta, skal falið hinum kosnu kynbótanefndum.

14. gr.

Brot gegn samþykkt þessari varða sektum, allt að 50 kr. og fellur helmingur þeirra til uppljóstrarmanns, en hinn helmingurinn í sveitarsjóð, þar sem brotið er framið.

15. gr.

Mál út af brotum gegn samþykkt þessari skal farið með sem almenn lögreglumál.

Ákvörðun um stundarsakir:

Undir eins og samþykkt þessi er komin í gildi, skal sæta hinu fyrsta tækifæri að gelda alla þá gadhesta, á hvaða aldri sem eru, sem óhæfir eru til undaneldis eptir samþykkt þessari.

Samkvæmt lögum um kynbætur hesta, frá 11. desember 1891, er samþykkt þessi staðfest af undirrituðum amtmauni, og skal hún öðlast gildi hinn 1. september 1903.

Íslands Norður- og Austuramt.

Akureyri, 17. apríl 1903.

Páll Briem.